

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.6.2008
KOM(2008) 395 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Retningslinjer for en integreret tilgang til havpolitikken:
Forbedret praksis for integreret havforvaltning og høring af berørte parter**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Udvikling mod udformning af en integreret havpolitik	4
3.	Behov og drivkraft for en integreret tilgang til havforvaltning.....	6
4.	Retningslinjer for rammerne for integreret forvaltning af Europas have og oceaner ..	9
4.1.	Udvikling af en strategisk tilgang til havpolitik på nationalt plan	9
4.2.	Forvaltningsrammer for offentlige myndigheders beslutningstagning på nationalt plan.....	10
4.3.	Kystregioners og andre lokale beslutningstageres rolle.....	10
4.4.	Aktørinddragelse i udformningen af en integreret havpolitik.....	11
4.5.	Mere effektive forbindelser inden for de regionale havområder	11
5.	Konklusioner	12

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-
PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE
UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

**Retningslinjer for en integreret tilgang til havpolitikken:
Forbedret praksis for integreret havforvaltning og høring af berørte parter**

1. INDLEDNING

Oceaner og have er ekstremt komplekse størrelser, der påvirkes af mange aktiviteter, interesser og politikker. Det er ikke overraskende, at den ekspertise, der er nødvendig, når de mange udfordringer inden for havspørgsmål tages op, og beføjelserne til at agere på sådanne spørgsmål er fordelt mellem en lang række offentlige og private aktører på diverse forvaltningsniveauer, der spænder lige fra De Forenede Nationer til små kystsamfund.

Verdens have og oceaner er imidlertid forbundne, og aktiviteter i ét hav eller på ét havrelateret politikområde, kan have positiv eller negativ eller ønsket eller uønsket indvirkning på andre have og politikområder. Sektorer såsom skibsfart, energi, turisme og fiskeri gør stadigt mere intensivt brug af oceaner og have, og dette kombineret med klimaændringer har øget presset på havmiljøet. På grund af denne uløselige forbindelse er en holistisk tilgang den bedste, når det gælder håndtering af maritime anliggender. Et stigende antal regeringer ikke alene i Europa, men i hele verden slutter nu op om en ny, tværgående, integreret tilgang til forvaltning af havspørgsmål.

Denne tilgang er et centralt aspekt ved den integrerede EU-havpolitik ("blåbogen"), som Kommissionen foreslog i oktober 2007¹, og som siden er blevet godkendt af Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet².

Grunden til, at der vælges en sådan tilgang, er også, at stort set alle vigtige spørgsmål, som Europa i dag står overfor, har en maritim dimension. Det gælder energi, klimaændring, miljøbeskyttelse og -bevarelse, forskning og innovation, konkurrenceevne og jobskabelse, international handel, transport og logistik. Derfor er en integreret tilgang på alle niveauer et grundlæggende redskab i politikudformningen og gennemførelsen på tværs af sektorer, forvaltningsniveauer og grænser, så synergier og ineffektivitet systematisk kan identificeres. Dette er ikke blot en mere effektiv måde at nå sammenfaldende politikmål på, men baner også vejen for at udvikle fælles, tværgående værktøjer og en videndelingspulje, der fremmer effektive og rentable løsninger.

¹ KOM(2007) 575.

² www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ec/97669.pdf,
www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0213&language=EN&ring=A6-2008-0163.

For at udvikle en mere integreret tilgang nedsatte Kommissionen i 2005 en styringsgruppe for marine anliggender bestående af kommissærer og en tværgående arbejdsgruppe for maritime anliggender, der knytter de tjenestegrene i Kommissionen sammen, som beskæftiger sig med havrelaterede spørgsmål. For ikke så længe siden omstrukturerede og omdøbte Kommissionen Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri (GD MARE)³, som med et koordinationskontor, tre kontorer med ansvar for de forskellige europæiske havområder og ét kontor med ansvar for eksterne maritime anliggender nu er rustet til på permanent basis internt at koordinere maritime anliggender.

For at udnytte det fulde potentiale til optimeret politikudformning er det dog en forudsætning, at den integrerede tilgang anvendes på alle forvaltningsniveauer, af alle berørte aktører, inden for forskning og rådgivning samt for aktørernes aktiviteter. Dette afhænger af samarbejdet mellem de politiske beslutningstagere og koordineringen af de foranstaltninger, der træffes på de forskellige forvaltningsniveauer. Rundt omkring i EU er der også iværksat en hel række tiltag til større integrering. De bør fremmes, udbygges og anvendes generelt. Det er derfor, at Kommissionen, når den gennemfører handlingsplanen for en integreret havpolitik, vil fremme gennemførelsen af EU-retten og en integreret tilgang til maritime anliggender i hele EU i fuld overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og i tråd med den nuværende kompetencefordeling.

I overensstemmelse med punkt 3.1 i blåbogen foreslås der i denne meddelelse et sæt retningslinjer, der skal tilskynde medlemsstaterne og andre aktører til at tage skridt til at få vedtaget en integreret tilgang til havrelaterede anliggender inden for deres forvaltningsrammer.

2. UDVIKLING MOD UDFORMNING AF EN INTEGRERET HAVPOLITIK

Der er *"et særligt stort behov for en altomfattende maritim politik"*, og Kommissionen har gjort dette behov til et af de strategiske mål for 2005-2009 i tråd med den internationale tendens i retning af en mere integreret politikudformning for maritime anliggender.

I præamblen til FN's havretskonvention af 1982 hedder det, *"at havområders problemer er tæt forbundne og skal betragtes som en helhed"*. I handlingsplanen vedtaget i 2002 på verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg konkluderedes det, at *"en bæredygtig udvikling af aktiviteter, der er baseret på udnyttelse af havene, forudsætter, at indsatsen koordineres effektivt, og de berørte organer samarbejder"*. I 2003 blev netværket "UN Oceans"⁴ oprettet for at sikre bedre koordinering af FN's hav- og kystrelaterede aktiviteter, organisationer og agenturer, træffe fælles foranstaltninger og fremme integreret forvaltning.

³ ec.europa.eu/dgs/fisheries/organi/oganig_en.pdf.
⁴ www.oceansatlas.org/www.un-oceans.org.

En række lande⁵ er også begyndt at opstille nye politiske rammer for bæredygtig anvendelse af oceaner og have, hvori alle aspekter ved maritime anliggender indgår, og hvori der opstilles klare forudfastsatte mål på basis af en tværsektoriel og tværgående tilgang.

- I USA er der under præsidentens "Executive Office" blevet nedsat en komité for havpolitik, som skal gennemføre en havhandlingsplan, hvori der fokuseres bl.a. på bedre koordinering af politikker⁶.
- I Australien ligger hovedansvaret for koordinering af havpolitikken hos "Minister for the Environment and Heritage", mens "National Oceans Office" koordinerer bestræbelserne for udvikling af nye initiativer inden for havpolitikken⁷.
- I Canada er "Oceans Act, Strategy and Action Plan" retsgrundlaget for havrelaterede programmer og politikker. De ledes af "Minister of Fisheries and Oceans", og statslige organer, ngo'er og borgerne inddrages aktivt⁸.
- Ved Japans "Basic Act on Oceans Policy" fra 2007 blev der fastlagt en integreret strategi for maritime anliggender. Ved den pågældende lov oprettedes "Maritime Policy Headquarters" under premierministerens ansvar. "Chief Cabinet Secretary" og en nyudnævnt "Minister for Ocean Policy" er "Headquarters Deputy Chiefs". Der er blevet vedtaget en havhandlingsplan⁹.
- Norge fremlagde en havstrategi i oktober 2007. Arbejdet koordineres af et net af statssekretærer under ledelse af statssekretæren for transport¹⁰.

Principperne, målene og de nærmere bestemmelser for alle disse havpolitikker er stort set ens. Alle disse lande anerkender, at havrelaterede aktiviteter spiller en stor rolle i deres økonomi. De erkender alle, at intensiv udvikling af disse aktiviteter er en udfordring for bæredygtig udvikling og udnyttelse af deres havressourcer. Alle landene har derfor også besluttet at udvikle en overordnet politik, der giver mulighed for en global, koordineret tilgang, så de forskellige havressourcer og -aktiviteter kan udvikles på en bæredygtig måde.

I konsekvensanalysen¹¹, som blev udarbejdet forud for blåbogen om en integreret EU-havpolitik, blev der udledt nogle grundlæggende konklusioner af disse erfaringer, fx at koordinering generelt foretrækkes frem for centralisering. For at sikre, at alle berørte parter slutter op om processen, er der dog behov for en aktiv katalysator til at fremme koordinering og holistisk tænkning. Endvidere

⁵ http://ioc3.unesco.org/abelos/index.php?option=com_content&task=view&id=55&Itemid=62.

⁶ ocean.ceq.gov/.

⁷ www.environment.gov.au/coasts/oceans-policy/index.html.

⁸ www.dfo-mpo.gc.ca/oceans-habitat/oceans/ri-rs/cos-soc/index_e.asp.

⁹ www.kantei.go.jp/jp/singi/kaiyou/konkyo5.pdf.

¹⁰ www.regjeringen.no/en/dep/nhd/Press-Centre/Press-releases/2007/--Norwegian-maritime-industry-is-to-be-t-2.html?id=482329.

¹¹ SEK(2007) 1280.

skal videnskabelige ressourcer og dataressourcer samles, så politikken hviler på et sundt grundlag for strategisk og fremsynet beslutningstagning.

De værste syndere, hvad angår langsommelig gennemførelse af en integreret tilgang, er, bortset fra finansielle begrænsninger, generelt mangel på samarbejde og strukturer for koordinering mellem de involverede aktører og den lange tid, det tager for forvaltninger og aktører at internalisere fuldt integreret tænkning. Derfor spiller klar og tydelig kommunikation i forbindelse med politik og dialog en meget vigtig rolle.

Mange EU-medlemsstater anvender eller går i retning af at anvende en integreret politiktilgang, fx Frankrig, Tyskland, Portugal, Nederlandene og Slovenien¹². Visse lande har overdraget maritime anliggender til et specifikt ministerium, fx Grækenland og for nylig også Spanien, eller anvender gradvis mere holistisk tænkning i form af tematiske strategier, fx Det Forenede Kongerige og Sverige (bæredygtighed og miljøbeskyttelse) eller Irland (havforskningsstrategi).

Trods manglende formelle strukturer reagerede EU-institutionerne holistisk på høringen om grønbogen om en EU-havpolitik¹³. Det finske formandskab arrangerede en høring på tværs af diverse rådskonstellationer i Gruppen af Formandskabets Venner. Det tyske formandskab arrangerede en konference på højt niveau, der dækkede alle aspekter ved maritime anliggender, og det portugisiske formandskab holdt et første uformelt ministermøde om havpolitik i bredeste forstand. Under det portugisiske formandskab drøftedes Kommissionens forslag om en integreret havpolitik også i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) på grund af forslagets horisontale og generelle karakter.

Europa-Parlamentet afgav sin udtalelse om grønbogen om havpolitik efter "udvidet samarbejde" mellem fem udvalg. Regionsudvalgets udtalelse blev udarbejdet af Udvalget for Bæredygtig Udvikling, som har et bredt, ikke-sektorielt mandat.

3. BEHOV OG DRIVKRAFT FOR EN INTEGRERET TILGANG TIL HAVFORVALTNING

I Europa har maritime anliggender traditionelt hørt ind under en række separate sektorpolitikker. En sådan opsplitning af havforvaltningen er fortsat gængs på de forskellige kompetenceniveauer på internationalt, europæisk, regionalt og lokalt niveau.

EU går ikke i retning af en mere integreret tilgang til havspørgsmål, blot fordi det er tendensen i andre dele af verden, eller fordi det er en naturlig udvikling i forvaltningsrammerne som led i en bæredygtig udvikling.

¹² Fremlagt i "High-Level Focal Points Group" den 22.4.2008, http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/focal-points-meeting_en.html.

¹³ ec.europa.eu/maritimeaffairs/post_green_en.html (Udtalelse fra Europa-Parlamentet: nr. 484, udtalelse fra Regionsudvalget: nr. 93, udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg: nr. 147).

Det skal i langt højere grad ses som en klar bestræbelse for at opnå større sammenhæng mellem diverse politikområder og tilgange, hvor der tages særligt hensyn til:

- behovet for at undgå, at medlemsstaternes forskellige nationale eller regionale myndigheders reguleringsbeføjelser overlapper hinanden, og for at fjerne overlappings- og dobbeltbeslutningstagning til fordel for en "kvikskranketilgang" i hver medlemsstat
 - det anerkendte behov for koordineret planlægning af konkurrerende havaktiviteter og for strategisk forvaltning af havområder (maritim fysisk planlægning)
 - behovet for bedre koordinering mellem de forskellige europæiske sektordialogudvalg, der beskæftiger sig med maritime anliggender
 - vedtagelse og gennemførelse af en økosystemtilgang og havstrategi-rammedirektivet
 - behovet for at udvikle en grænseflade mellem videnskab og politik og at sikre, at havpolitikken baseres på havvidenskabelig rådgivning
 - behovet for pålidelige og sammenlignelige statistikker til anvendelse ved udformning af havpolitik på alle niveauer
 - og sidst, men ikke mindst behovet for at fremme en bedre koordinering af havovervågningen mellem og i medlemsstaterne.
- (1) Det er vigtigt for alle maritime aktører, at beslutningsprocessen er forudsigelig. En helt og holdent sektoriel havforvaltning, hvor de forskellige beslutningstagere måske anvender forskellige tilgange til fx de maritime erhverv, inkl. havne og skibsfart, virker ikke befordrende for et erhvervsvenligt miljø, som EU tilstræber at skabe med Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse. I den forbindelse betyder integreret forvaltning af maritime anliggender også, at der skal udvikles et "kvikskrankesystem" for havaktiviteter på medlemsstatsniveau.
- (2) Der har været en hurtig stigning i havrelaterede aktiviteter - ikke længere bare fiskeri eller skibsfart, men også fx offshoreenergi, herunder vedvarende energi, havturisme (lystsejls og krydstogter) og havbrug. I beskyttede havområder kan aktiviteter reguleres eller forbydes alt efter bevarelsesmål. Med en sådan kamp for plads i Europas stadig mere overfyldte kystfarvande kan der let opstå konflikter om udnyttelsen af farvandene. Det er derfor almindeligt anerkendt, at der er behov for at udvikle og anvende specifikke redskaber i den marine fysiske planlægning på de relevante niveauer med henblik på at harmonisere, prioritere og forvalte de måder, som have, oceaner og kystområder anvendes på. Sådanne planlægningsredskaber kan imidlertid kun udvikles på basis af en integreret tilgang til havforvaltning.

- (3) De europæiske sektorudvalg for den sociale dialog har tendens til at anvende en snæver sektortilgang til de anliggender, der vedrører deres sektor. For at udvide deres syn og tilskynde dem til at anvende en mere holistisk tilgang må der indføres mekanismer, der kan fremme tværsektorielle drøftelser om havaktiviteter såsom særlige møder i kontaktforummet for den sociale dialog.
- (4) Økosystemtilgangen, der er fastsat i det for nyligt vedtagne havstrategirammedirektiv, giver visse særlige udfordringer. Beslutninger kan ikke længere udelukkende tages efter de traditionelle sektorpolitikprincipper, men skal afspejle de store, tværnationale marine økosystemer, som skal beskyttes for at bevare ressourcebasen for alle havaktiviteter. I forbindelse med havmiljøbeskyttelse er det derfor nødvendigt også at tænke i baner såsom havområder og de havregioner og -subregioner, der er afgrænset i direktivet.
- (5) Kommissionens vision for Europas oceaner og have er baseret på det videnskabelig, teknologisk og innovativ topkvalitet. Denne vision deles med og støttes af alle øvrige EU-institutioner og europæiske havforsknings- og havteknologikredse, som bakker op om en europæisk strategi for havforskning. Et af de vigtigste mål for denne nye strategi er at støtte en integreret havpolitik ved at skabe gunstige betingelser for forbedring af grænsefladen mellem videnskab og politik. Denne grænseflade har et dobbeltformål: at lade videnskaben komme bedre til udtryk i politikken og at orientere videnskaben mod Europas største udfordringer og samfundsmæssige behov. En dialog mellem forskningskredse og politiske kredse er således både en drivkraft for og et svar på en integreret, tværfaglig og velfunderet tilgang til havforvaltning.
- (6) Eurostat har iværksat et tværsektorielt arbejdsprogram for samfundsøkonomiske statistikker over havsektorer og kystregioner. Medlemsstaterne har interesse i at samarbejde med Eurostat om at gøre statistikker sammenlignelige og pålidelige.
- (7) Endelig er farvandsovervågning af største vigtighed for sikker anvendelse af Europas havområder. Det at forbedre samarbejdet, koordineringen og undertiden endog sammenhængen mellem farvandsovervågningsorganer og sådanne overvågningssystemers interoperabilitet på europæisk plan kræver også en mere integreret tilgang til havforvaltning på de respektive niveauer. Uden en sådan integreret tilgang vil det hverken være muligt at koordinere de forskellige sektorielle offshoreaktiviteter (inden for fiskeri, kriminalitet, havnesikkerhed, forurening, redning og sikkerhed, grænsekontrol osv.) eller skabe synergi mellem dem. På europæisk plan vil et europæisk netværk for farvandsovervågning, som efterlyses i blåbogen, kræve nye, mere integrerede forvaltningsmekanismer.

Alle ovennævnte punkter er en forudsætning for effektiv, bæredygtig forvaltning af Europas maritime aktiver og drivkraft for en sammenhængende og mere integreret ramme for forvaltning af maritime anliggender.

4. RETNINGSLINJER FOR RAMMERNE FOR INTEGRERET FORVALTNING AF EUROPAS HAVE OG OCEANER

4.1. Udvikling af en strategisk tilgang til havpolitik på nationalt plan

Medlemsstaterne bør udvikle deres egen nationale integrerede havpolitik.

Som det blev understreget i Kommissionens forslag til en integreret EU-havpolitik findes der ikke nogen patentløsning. Der er en række forskellige, men lige gode metoder til udvikling af en integreret tilgang til maritime anliggender. Visse medlemsstater er i gang med at udvikle deres egne nye tilgange tilpasset deres retlige rammer og deres økonomiske, sociale, politiske, kulturelle og miljømæssige forhold. Der er for øjeblikket behov for sådanne forskellige tilgange for at kunne tage de specifikke udfordringer i de forskellige havområder op og for at skabe en problemfri grænseflade til strukturerne og traditionerne i medlemsstaterne.

Formålet med retningslinjerne nedenfor er derfor på ingen måde at opfordre medlemsstaterne til at vedtage én bestemt havforvaltningsordning. Retningslinjerne er udformet således, at medlemsstaterne opfordres til at udforme deres egen integrerede havpolitik i nært samarbejde med aktørerne og at udvide og lette samarbejdet på alle havforvaltningsniveauer, herunder på europæiske plan.

Hver regering opstiller sin egen specifikke prioritering af de forskellige aspekter ved havpolitikken. Regeringerne bør dog arbejde mod fælles mål. Der bør derfor i en strategiplan fastlægges overordnede retningslinjer, mål og gennemførelsesmetoder for politikken som en vejledning for de forskellige berørte offentlige myndigheder. I en sådan plan bør det forklares, hvilke fordele og resultater en sådan integreret tilgang giver.

De nationale havpolitikker vil være forskellige fra hinanden alt efter de forfatningsmæssige, geofysiske, økonomiske, sociale, kulturelle og miljømæssige forhold i de enkelte lande, men bør tilgodese den europæiske vision for oceaner og have, som Det Europæiske Råd vedtog i december 2007.

Nationale integrerede havpolitikker bør således baseres på anerkendelse af, at alle havrelaterede anliggender hænger sammen og bør håndteres som en helhed.

Ligesom den integrerede EU-havpolitik bør de integrerede nationale politikker også udformes efter principperne for subsidiaritet, konkurrenceevne og økonomisk udvikling, økosystemtilgang og inddragelse af aktører.

4.2. Forvaltningsrammer for offentlige myndigheders beslutningstagning på nationalt plan

Medlemsstaterne bør overveje at skabe interne koordineringsstrukturer for maritime anliggender inden for deres regeringsrammer.

Sådanne strukturer bør indeholde en mekanisme for politisk vejledning på højeste plan. Visse medlemsstater har nedsat et tværministerielt udvalg som hovedstruktur for koordinering af maritime anliggender.

Det bør på politisk plan tydeligt specificeres, hvem der er politisk ansvarlig og katalysator for den integrerede tilgang. Denne funktion skal have den fornødne vægt til at kunne strukturere dialogen mellem divergerende sektorinteresser.

Eftersom parlamenterne spiller en central rolle ved fastlæggelsen af, hvad der er i almenhedens interesse, er deres støtte til en holistisk, overordnet tilgang til maritime anliggender desuden af stor betydning¹⁴.

Den integrerede tilgang, der er vedtaget på politisk plan, bør også afspejles i den offentlige forvaltning, idet hver medlemsstat bør træffe organisatoriske foranstaltninger i tråd med sine forvaltningsmæssige traditioner. Efter den nuværende praksis i visse medlemsstater støttes tværministerielle udvalg normalt af et koordinationskontor eller -agentur, der ledes af en højtstående embedsmand, og som har til opgave at sørge for, at de beslutninger, som et tværministerielt udvalg vedtager, gennemføres. Dette indebærer, at direktøren for koordinationskontoret eller -agenturet skal have betydelige beføjelser. Den integrerede tilgang skulle også styrke den koordinering og rapportering, der er nødvendig i forbindelse med gennemførelse af EU-retten i medlemsstaterne, og på den måde reducere antallet af overtrædelsesprocedurer i forbindelse med maritime anliggender.

4.3. Kystregioners og andre lokale beslutningstageres rolle

Subnational beslutningstagning, dvs. på regionalt og lokalt plan, er også vigtig.

Kystregionerne nyder ikke bare godt af en integreret tilgang til havpolitik, men er også dem, der løber den største risiko, hvis der ikke indføres sammenhængende havrelaterede politikker. På grund af kystregionernes nære tilknytning til havet er mange kystregioner i gang med at udvikle deres egne integrerede strategier, som er skræddersyet til deres specifikke behov. I medlemsstaterne kan det ofte være kystregionerne, der er ansvarlige for integreret kystforvaltning eller for regulering af de økonomiske aktiviteters geografiske fordeling. Eftersom de ofte har en unik knowhow og indsigt og repræsenterer centrale interesser i maritime anliggender, har de deres rolle at spille i udviklingen af integreret beslutningstagning i tråd med det specifikke ansvar, som regionerne har for maritime anliggender i de enkelte medlemsstater.

¹⁴

Parlamenternes reaktioner på grønbogen: det tyske under- og overhus: nr. 309 og 129, det svenske parlament: nr. 254, ec.europa.eu/maritimeaffairs/post_green_en.html.

Alt efter de forfatningsmæssige beføjelser på disse niveauer i beslutningsprocessen kunne det i givet fald også være nyttigt at udvikle regionale integrerede havpolitikker i tråd med de relevante nationale politikker og EU-politikker.

4.4. Aktørinddragelse i udformningen af en integreret havpolitik

Det henstilles på det kraftigste at inddrage maritime aktører aktivt i integrerede nationale, regionale eller lokale havpolitikker.

Den europæiske vision for oceaner og have som beskrevet i blåbogen om en integreret havpolitik retter ikke kun mod de nationale regeringer, men også mod alle aktører, især aktører med specifik interesse i maritime anliggender. Disse aktører var drivkraften bag den årlange høring, som Kommissionen arrangerede efter offentliggørelsen af grønbogen om en fremtidig EU-havpolitik. De omfatter de mange erhverv og tjenester, der i deres økonomiske aktiviteter er afhængige af havet, arbejdsmarkedets parter, miljø-ngo'er og andre ngo'er, akademiske institutter og forskningsinstitutter, organisationer for maritim kulturarv etc.

Kommissionen erklærede for nyligt i forbindelse med fejringen af den første, nyligt indførte "Havets dag i Europa " den 20. maj, at det prioriteres meget højt at inddrage aktørerne i gennemførelsen af en integreret EU-havpolitik.

De økonomiske beslutningstagere bør vedtage en integreret tilgang ved at danne "maritime klynger", som så kan samarbejde med andre aktører, ved i civilsamfundet at oprette fora og netværk for maritime aktører.

Medlemsstater, der udvikler deres egen nationale integrerede maritime politik, opfordres til at fremme og lette etableringen af passende strukturer, der gør det muligt for aktører i vidt omfang at deltage i forvaltningen af maritime anliggender, til at træffe foranstaltninger, der kan udvide arbejdsmarkedsparternes kapacitet, og til at sikre, at beslutningsprocessen er gennemsigtig.

4.5. Mere effektive forbindelser inden for de regionale havområder

Under høringen stod det efterhånden klart, at mange af aspekterne ved en integreret havpolitik håndteres bedst inden for hvert enkelt regionalt havområde. Havstrategidirektivets ikrafttræden gør det også nødvendigt for medlemsstaterne og Kommissionen at samarbejde mere på dette niveau og i givet fald at gøre bedst mulig brug af den merværdi, som tilføres af de multilaterale regionale havkonventioner såsom Helcom¹⁵-, Ospar¹⁶-, Barcelona¹⁷- og Bucharrest¹⁸-konventionen.

¹⁵ www.helcom.fi/

¹⁶ www.ospar.org/

¹⁷ www.unep.ch/regionalseas/regions/med/t_barcel.htm

¹⁸ www.blacksea-commission.org/OfficialDocuments/Convention_iframe.htm

Som følge af Det Europæiske Råds henstilling af 14. december 2007 er Kommissionen i gang med at udarbejde en EU-strategi for Østersøregionen, som kommer til at omfatte foranstaltninger til gennemførelse af en integreret havpolitik for Østersøen, der dog strækker sig ud over havpolitikken. Kommissionen har også indledt arbejdet med en strategi til udvikling af en holistisk tilgang til havpolitikken i Middelhavet og regner med at offentliggøre et strategidokument herom i efteråret 2008. Forvaltningsudfordringen går ud på at gøre samarbejdet inden for de regionale havområder så effektivt som muligt og at sikre, at det tilfører det igangværende arbejde i EU og medlemsstaterne og med EU's nabolande merværdi.

For at en integreret forvaltning af maritime anliggender i Europa kan fungere fuldt ud, er det af afgørende betydning, at der sker en koordinering på tværs af grænserne, så man kan udveksle bedste praksis og skabe et tættere samarbejde mellem lande på kritiske områder såsom beskyttelse af havmiljø, sikkerhed i og overvågning af Europas store havområder samt havforskning.

5. KONKLUSIONER

Som led i bestræbelserne for at fremme initiativer til udformning af en integreret havpolitik på diverse forvaltningsniveauer stiller Kommissionen oplysninger om foranstaltninger i den retning til rådighed på globalt, europæisk, nationalt og regionalt plan for at lette denne proces og vejlede aktører, som søger modeller for bedste praksis.

Kommissionen opfordrer de øvrige EU-institutioner og medlemsstaterne til at udveksle oplysninger om de foranstaltninger, de træffer hen imod integreret havforvaltning.

Som meddelt i blåbogen om en integreret EU-havpolitik fremlægger Kommissionen ved udgangen af 2009 en rapport om, hvilke fremskridt der er gjort hen imod en integreret tilgang til maritime anliggender.

Bilag - Format for udveksling af oplysninger om integrerede tilgange via internettet

	Struktur			Dialog	Strategi		Forvaltning og gennemførelse		
	Politisk ledelse	Administrativ organisation	Forbindelser mellem diverse forvaltnings-niveauer	Gennemsigtig og udtømmende dialog	Vision	Viden og videnskabelig rådgivning	Offentlige offshore-aktiviteter	Maritime klynger	M
<i>M S</i>	Ansvarlig minister	Koordinations kontor	Beskrivelse af overdraget forvaltning og regionernes rolle	Struktureret dialog	Dokument Årsrapporter, inkl. om budget	Rådgivende udvalg Videnskabelige net	Organisation af kystvagt/nationale hav-agenturer Overvågnings-systemer	Klynge-dannelser	K b p s L
	Medlem af "High-Level Focal Point Group"			Kommunikationsmidler Tilbagevendende arrangementer					

Tabellen viser nøgledata om integreret havforvaltning og høring af de berørte parter med oplysninger om websteder og kontaktpunkter.